

ли да ся рече, чи въ това време, кога още империята имъ мерцаваше¹⁾ съ какво додогоде²⁾ сияние, тогавашнитѣ греци щеха да ся учатъ български?

Както горѣ казахме, изобрѣтателитѣ на българската азбука, Кирилъ и Методий, солунскитѣ жители, требува да сѫ били сѫщи българе и да сѫ изучили греко-елинскиятъ язикъ вѣроятно въ Царьградъ, первиатъ, когато биль соученикъ на Михаила, сина Теофилова, който послѣ ся воцарилъ. По извѣстнитѣ до сега латински и грекки легенди, никакъ не ся види да сѫ учили тии, каквото говори г. Тироль, въ Солунъ сербскиятъ язикъ, въ тамошниятъ сербски монастиръ, когото той г. Тироль предполага да е билъ тамо. Ако докаже това исторически г. Тироль, тогава е друга работа; но до онова време остава неразумително³⁾ за нась, какъ можаха реченийтѣ братя да ся учатъ сербски въ такъвъ градъ, дѣто никакъ не имѣло серби, и какъ могло да има сербски монастиръ тамъ, дѣто сега нѣма ни единъ словенски, и то тогава, кога сербите още не били покръстени и не знали нито да четатъ, нито да пишатъ по словенски, зачтото азбуката още не била изнамѣрена. — „Като изнамѣри азбуката“, — продолжава г. Тироль, — „Кирилъ преведе Священото писание на тогавашното южно-словенско нарѣчие“. — На какво же нарѣчие именно? — Азъ се усерднѣйше⁴⁾ моля на сочинительъ да не остави⁵⁾ да излее свѣтъ⁶⁾ на това неразумително обстоятелство. — Сербски монаститиръ, кога сербите били още язичници! Това е нѣщо много странно и неразмутително. Чакаме обяснение.

Така грецкото духовенство, съ поддържаванието⁷⁾ на гражданская власть, предвари честолюбивитѣ намѣрения на римскитѣ архиепископи и въ 858—862 лѣто по Р. Х. покръсти българскиятъ царь и народатъ му, който въ истото време зель отъ своитѣ учители Кирила и Методиа преводатъ на евангелието, псалтирятъ и на другитѣ книги. Една рукописна българска легенда нарича своитѣ учители Кирила и Методиа „български книжници“ и приказва, какво тии, като изнамѣрили азбуката, отишли въ Българията да търсятъ учени българе, за да ся трудятъ заедно съ нихъ да преведатъ Свяще-

¹⁾ Блещукаше. ²⁾ Съ що-годе. ³⁾ Непонятно ⁴⁾ Най-усърдно. ⁵⁾ Да не откаже. ⁶⁾ Свѣтлина. ⁷⁾ Подкрепата.